

NARODNI LIST

Iskaja vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Vse pošiljatve (dopisi, reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. — Reklamacije so poštnine proste. — Uredništvo: Schillerjeva cesta štev. 8.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K., za pol leta 2 K., za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 5 K 60 vin. Naročnina se plačuje vnaprej. — Posamezna številka stane 10 vin.

Oglasi se računajo po 12 vinarjev ena petič vrsta. — Pri večkratnih objavah snaten popnat po dogovoru. Pristojbine za oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

Mali Čenstohov na Slovenskem.

(Dopis iz Savinske doline.)

Red sv. Frančiška velela frančiškonom, se za drževati ponajveč po samostanskih stanicah oziroma tudi na samostanskem vrtu, med svet se pa le podajati, če to zahtevajo neizogibni opravki, v vseh slučajih pa jim nalaga red brzdjanje jezika, to je kolikor mogoče malo govoriti, zlasti ne občevati z ženskim spolom.

Frančiškano patru Anzelmu pa ni bilo obstanka v nazarskem samostanu. Videl si ga na vsakem shodu, pri mnogih gledaliških predstavah, stikal je po vasih, največ krog žensk. Le ven, le ven med svet, delat burke in zbijati šale, spravljati dekleta v zabavo in smeh, to mu je bilo v največjo zabavo in veselje.

Na veliko soboto n. pr. ko so nesle žene in dekleta jedi od blagoslova domov, si je napravil pot v kako vas. Vračaje se v samostan jih je na potu kaj rad ustavljal, rekoč: »Meni bodete dale meso, kosti bodete pa same imele!« Iz tega njegovega »dovtipa« je nastala smešnica, da goji poželenje po mesu. Dekletom se je dopadal, zato so ga hvalile, kako je »lušten«.

Nekoč je srečal več deklet iz sosednje fare, ki so šle v Nazarsko faro po fini pesek. »Čakajte, babe!« jih je poredno dražil, »ve mi uhajate v škodo, pritožil se bodem zoper vas!«

Veselo so ga zavračale: »Včasih kruh iz sosedove hiše bolj »diši« kot domač. S pritožbo ne boste nič opravili, saj hodite tudi vi k nam, v tujo faro, v vas, zdaj vam pa vračamo. Kako nas morete imenovati babe, kje ste pa naše dede videli?«

»Dobro ste se odrezale, rad vas imam, ker si znate pomagati, s pritožbo torej ne bo nič, le varujte se dedov, pa pridite k meni k spovedi, sem še fant!«

Z gosposkimi pa jo je znal tudi po gosposko zasukati. Gosposkična sem, gosposkična tja. Milostljiva dol, milostljiva dol! »Moj poklon, milostljiva gospa, se je kanjal, sukaj oč med prsti cigareto. »Ko naredim cigareto, pa še jeden poklon in potem povrh še jednega najbolj regimentnega.«

»Jaz vam ne ostanem nobenega dolžna«, mu je odgovarjala »milostljiva«. Njene oči so žarele ter ga poželjivo gledale kakor, da bi ga prosile, no, porednež, ali me hočeš?

Seveda ga je povabila v stanovanje, kjer mu je postregla z jestvinami in najmočnejšim vinom. Kako sta se tam drug drugemu klanjala in se prijetno dražila, o tem ne vemo, ker ni bil nikdo priča. Mož »milostljive« je bil seveda velik klerikalni bedak, šel je po opravkih, ženo pa je zaupal in prepustil zabavi lahkoživega meniha.

Nekoč je bil Anzelm pri nekej drugej takej »milostljivej« na vrtu, kjer sta ogledovala divje rožice, kako je kaj izpadlo cepljenje pod kožo. V bližnji utici je stalo več izpraznjenih steklenic, on ji je gorečih lic razlagal svojo vrtnarsko znanost, ona ga je občudovaje poslušala ter se čudila, da zna tako dobro pod kožo cepiti.

Tako se je obnašal »luštni« Anzelm. Vendar povsod ni imel tako prostega pristopa. Poštene in izobražene obnašanje so ga takoj spoznale za samostanskega lahkoživeca, zato so smatrale pod svojo čast, se z njim zabavati ter so se izogibale njegovim vprašajočim pogledom ter so sploh gledale, da v drugič niso prišle z njim več v dotiko.

Sedaj ko razburja svet novica, kako so imeli menihi v samostanu v Čenstohovem na Poljskem svoje ljubice, kako so kradli Mariji dragocenosti, da so nagradili svoje priležnice z bogatimi darovi, se oživlja spomin tudi na meniha Anzelma, ki je baje kot oče dveh otrok pobegnil v Ameriko, odkoder piše pridno svojim znankam ljubeznjiva pisma. Kam je izročil po gornjegrajskem okraju nabrani denar, še do danes ni nikdo širje javnosti pojasnil.

Imeli smo torej že tudi na Slovenskem mali Čenstohov.

Jz političnega sveta.

Avstrijska delegacija je začela 12. t. m. zborovati. Za predsednika je bil izvoljen Poljak Glombinski. V odseku za zunanje zadeve je moral minister zunanjih zadev zaradi svoje Slovanom sovražne politike požirati prav grenke. Značilno za naše klerikalce je, da je dr. Šusteršič, vojskovodja slovenskih klerikalcev, ki je bil tudi izvoljen v odsek za zunanje zadeve, to mesto odložil. Izognil se je tako neprijetnemu položaju, da bi bil moral vladu prijeti zaradi njene politike v Bosni in Hercegovini — in si je za ta svoj korak kupil popolno gospodarstvo nad celo kranjsko deželo.

Cesar je namreč potrdil od kranjskega deželne zboru sprejete zakone o novem občinskem volilnem redu za Ljubljano in za celo kranjsko deželo; po tej novi postavi pridejo klerikalci do popolne nadvlade v vseh kmečkih občinah na Kranjskem in tudi v Ljubljani bodo dobili mnogo zastopnikov. In za tako kravjo kupčijo bi dr. Šusteršič še vragu zapisal dušo!

Pri dopolnilni državnozborni volitvi v Beli Krajini (na Dolenjskem) na mesto odstopivšega pl. Šukljeja je bil dne 18. t. m. izvoljen klerikalni kandidat profesor Jarc z nad 5000 glasovi proti naprednjaku Ganglu, ki je dobil krog 1700 glasov. — Na

Kranjskem obstoji postava, da mora vsakdo voliti, in je naravno, da so župniki in kaplani storili vse, da so slehernega analfabela prignali na volišče.

Na Francoskem so skozi en teden po vseh železnica stavkali železničarji. Vlada pa je poklicala vse železničarje-rezerviste pod orožje in stavke je bilo kmalu nato konec.

Srbski prestolonaslednik Aleksander je nevarno obolel na legarju (tifusu), ki ga je nalezl ob času vojaških vaj pri Nišu. Najzadnja poročila pravijo, da je še nevarnost vedno velika.

Na Hrvaškem bodo 28. t. m. volitve v hrvaški sabor (deželni zbor). Vlada dela na vse kriplje za zmago svojih kandidatov — z nasiljem in podkupovanjem. Vendar je upati, da s. bodo združene hrvaške in srbske ljudske stranke priborile zmago.

Portugalsko ljudovlado je prepoznal sedaj tudi vrhovni poglavar katoliške cerkve na Portugalskem.

Isterski deželni zbor je bil 28. t. m. že v tretjič zaključen. Italjani so zahtevali 50 tisoč kron podpore za istersko dež. razstavo v Kopru, ki je imela velikanski deficit. Slovani pa so se uprli in je došlo v dež. zbornici do sila hrupnih prizorov.

Beležke.

Morilec Luccheni — znorel? Iz Ženeve, kjer je zaprt morilec avstrijske cesarice Elizabete. Luccheni, poročajo, da je jetnik zadnje dni začel besneti in da vsa znamenja kažejo, da je zblaznel.

V zrakoplovu čez morje in sicer iz Amerike v Evropo, se je spustil ameriški zrakoplovec Wellmann. Vendar se je v megli izgubil in bi bil ponesrečil, da ni njega in sopotnikov rešil neki parnik. Zrakoplov so morali prepustiti usodi.

Kaj so renegati? Še nikdar ni tako značilno obsodil renegatov Nemeec, kakor je to storil prof. Adolf Bartels v »Deutschsoziale Blätter«, kjer pravi doslovno: *Der geborene Slawe, der für deutsche Art und Sitte wirkt, ist in meinen Augen ein Lump, denn er hat seiner natürlichen Bestimmung nach für seines eigenen Volkes Art und Sitte zu wirken, und nicht für die eines fremden.* Po sodbi nemškega profesorja so vsi renegatje lumpje, germanizacija lumparija. Lumpi so pa potem tudi vsi tisti, ki germanizacijo podpirajo. Prepričani smo, da bodo renegati in Nemci mirno spravili v žep to obsodbo ter nadaljevali svoje lumparije. (Zgornje nemške besede se glasijo po naše: »Rojeni Slovan, ki deluje za nemško stvar, je v mojih očeh lump, ker po svoji naravni določitvi ima delati za slovansko stvar in ne za tujo.«)

LISTEK.

Lepa Anka.

Spisal Avgust Šenoa. — Poslovenil Jože Namreč.

Nekega jesenskega dneva popoldne — pred kakimi tridesetimi leti — je sedela gospa Milička pri odprtem oknu svojega lesenega dvorca pri Zagrebu, uživajoč udobno gorski zrak, pleteč nogavico in pri tem je brala nek ameriški potopis. Gospa Milička je bila vdova po majorju. Že je preteklo deset let od smrti njenega soproga — po rodu je bil iz vojaške granice — po njegovi smrti se je preselila majorka iz štabnega mesta v svoj zagorski rojstni kraj. Živela se je tukaj nekaj od gospodarstva, nekaj od pokojnine. Mož ji je zapustil edino tolažbo — sina edinca po imenu Milan.

Pokojni Milič je mislil, da bode tudi njegov sin s časom junakoval, da bode sin krajiški sokol. S teško muko je izprosila mati — hči šljivarja — da je major pustil sina v prvo latinsko šolo. Po očetovi smrti gotovo ni nihče več mislil na vojaščino. Sama mati ne hotela, da bi bil vojak; tudi Milan sam, čeprav živ dečko, ni bil željen pozlačene sabljice in stroge discipline. Mladenič je hodil tudi v višje latinske šole — v »humaniora«, in za vojaščino ga ni nihče več vprašal. Ko je končal filozofijo in logiko, je bilo vprašati: kaj sedaj? Odločiti se je bilo treba, kak poklic si bode zbral Milan za poznejše življenje. Gospa Milička je imela v Zagrebu brata kanonika. Ta je vabil Milana na svojo stran, t. j. da naj gre za

duhovnika. Dolgo časa se je obotavljala, ker je bil Milan edinec, da ne bi prenehala rodbina z Miličevim imenom. Prečastiti brat, dober propovednik, je razbil vse ugovore in pomisleke uporne sestre in Milan je postal pop. Mladenič sam je bil precej lahkoumen in ni vedel, kako se živi v semenišču. »Naj bode!« je rekel svoji mami. »Tudi jaz bodem reverendissimus, kakor je moj ujec!« Vstopil je v semenišče. Od tega dne sta pretekla že dva leta. Ne ve se, kako je ugajala Milanu črna halja in semeniška juha. Svoji mami nikoli ni pravil o tem, ujec je tudi z ostrim očesom čuvaj nad mladeničem, da se ni pri naukih svetih očetov prikradel kak posvetni peklenšček. Gospa Milička, dobra duša, je pri sebi mislila: »Tudi tako je dobro! Bog naj ga blagoslovi!«

Bilo je ravno pred prazniki. Milan se je imel vrniti k materi za dva meseca. Prošle sobote je bila poslala v mesto po sina staro kočijo. Zvečer je moral priti. Ni prišel. Danes je že minula četrta ura popoldne, in zopet ga še ni. Neki nemir se je polastil majke. Čestokrat je pogledala izza knjige na cesto; a o Milanu ni bilo ne duha ne sluha, samo nekaj pastirjev je sedelo kraj živine ob cesti.

»Kaj je to?« se vpraša naposled gospa in položi ameriški potopis na okno, da se ni vsaj kaj hudega zgodilo. Bog varuj!« Nato je pogledala na starinsko stoječo uro in šepnila: »Štiri in pol! Niti danes ga ne bode. Skoro da bi šla k sosedom!«

Gospa se je že dvignila, da pojde, kar naenkrat se zasliši ropot s ceste, prah se je dvignil in v prahu se je pojavila orjaška kočija gospe Miličke.

»Hvala Bogu!« zakliče domačinka in na lice ji

je zasijalo solnce. »Tu je moj sinko!« Vesela pristopi k oknu, da ga tamkaj dočaka, toliko da se ni prestrašila od čuda. Z roko je potegnila preko oči, kakor da hoče odgnati izpred oči kako čudno prikazeno. Toda ni bilo časa se čuditi. Naenkrat se odpro vrata na široko in v sobo stopi mladenič, visok, črnook, finega, lepega obraza, prava materina podobna.

»Zdravo, mama mila, sladka!« začne mladenič objemati Miličko, »hvala Bogu, da te imam zdravo in celo! Kako sem te želel zopet objeti iz dna srca!«

Gospa Milička je vračala in ne vračala poljubovanja sinovo. Naposled se mu izvije iz objema, stopi korak nazaj in ga začne v čudu motriti.

»Kaj je tebi, Milan?« vpraša resno.

»Kaj? Gotovo se čudiš, mamica, da vidiš mesto črne halje in šiljastega klobuka na meni bele pantalone, rdečo ovratnico in slammik. Ne jezi se, mamica sladka. Ni bilo drugače, da se je tako zgodilo. Nisem se rodil za duhovnika. Dolgo je v meni kipelo, dolgo sem prežvekoval svetlo pismo in spise cerkvenih očakov kakor staro pogačo. Miroval sem, ker je me držal na udi gospod ujec, Sedaj je šel ujec nekam v kopaljšče, jaz pa skok iz črne halje, in tukaj je nekdanji tvoj bogoslovec Milan. Ne jezi se, dušiča mila. Star pregovor je: Človek obrača, Bog pa obrne, srce in volja v človeku ni šipek, hudobnež je oni, ki pogazi voljo in srce svoje.«

»Toda Milan«, odgovori karajfoče mati, »ti si yes iz sebe. Kaj ti je? Kaj te je nagnalo, da tako delaš? — Idi, ti nisi več moj sin, kakor si mi bil prej. Toda ujec, kaj bode rekel ujec? Idi — da te ne vidim več.«

Shod zaupnikov sklicujejo mariborski klerikalci dne 30. oktobra v Maribor. To bode prvič, da bodo o svojem postopanju pri pogajanjih za delazmožnost štaj. dež. zbora govorili z merodajnimi činitelji v stranki, z zaupniki. Sicer si ne smemo predstavljati v klerik. zaupnikih ljudi, ki bi znali samostojno misliti in eventualno tudi kritizirati, kar bi Korošec ne storil prav. Vseeno pa je čudno, da se jih vpraša po mnenju vsaj formalno še komaj sedaj, ko so pogajanja v Gradcu minila. Iz vsega je razvidno, da se gre dr. Korošču in njegovim tovarišem le za — kadilo. Radovedni smo, ali jim bodo zaupniki navzlic vsej svoji udanosti še tako radi kadili prihodnje leto obsorej?

v Družba sv. Mohorja. Družba sv. Mohorja v Celovcu šteje letos 85.789 udov, to je 275 več, kakor l. 1909. Vsi ti prejmejo letos naslednji književni dar: 1. „Slovenske legende“. 2. „Sveta spoved“, molitvenik. 3. „Zgodovina slovenskega naroda“, 1. zvezek. 4. „Dobre povesti“. 5. „Slovenske večernice“, 64. zvezek. 6. Koledar za l. 1911. V zameno ali v doplačilo — kakor si je kdo pri vpisovanju želel — se še doda: 7. „Zgodbe sv. pisma“, 16. zvezek. 8. „Trije rodovi“. Povest. Z razpošiljativjo smo pričeli ravnokar. Potrudili se bomo, da častiti udje dobijo knjige najprej ko mogoče. — Red za letošnjo razpošiljatev je sledeči: 1. Amerika, Afrika, Azija. 2. Krška škofija. 3. Razni kraji. 4. Goriška nadškofija. 5. Tržaškoprska škofija. 6. Lavantinska škofija. 7. Ljubljanska škofija. Cenjene gospode poverjenike, katerim se knjige pošiljajo, nujno prosimo, naj takoj ko dobijo „avizo“, pošljejo po nje na železniško postajo, da ne bode sitnih reklamacij, ki povzročujejo družbi samo zamudo in nepotrebne stroške. — Stroške, katere so imeli gg. poverjeniki za odposlatev denarja in prejem knjig, morajo jim posamezni udje povrniti. One gg. poverjenike, ki dobivajo svoje knjige neposredno v družbini tiskarni, prosimo, naj čim prej pošljejo po nje, da nam zavoji ne zastavljajo prepotrebne prostora.

Delo žensk in otrok v rudnikih. V jesenskem zasedanju državnega zbora bo predložen zakonski načrt, ki naj prepove otroško delo v rudnikih, za žene pa omejuje to delo samo na dnevne ure. Zanimiva je v tem oziru statistika za leto 1907, izdana od poljedelskega ministrstva. 6465 žensk je delalo v 297 rudnikih, od teh so bile 4 še v otroških letih, 1224 jih je bilo 14 do 18 letnih. V 78 podjetjih so delali tudi ponoči od 8. ure zvečer pa do 5. ure zjutraj. Po dnevi je delalo 6465 žensk, po noči pa 1471. V premogokopih je bilo zaposlenih 5612 žensk, v železnih rudokopih 74, v solnih rudnikih 9, v ostalih 770 žensk. Otrok je delalo v rudnikih l. 1907 osemnajst, leta 1908. pa samo 5.

Avstrijske srednje šole v številkah. Nemci imajo v Avstriji 222 srednjih šol, med temi 13 utrakvističnih zavodov. Čehi 100, od teh 1 utrakvističen zavod, Poljaki 75, Slovenci 7, od teh 6 slov.-nemških, Italijani 12, od teh 1 utrakvističen zavod, Hrvati in Srbi 7 srednjih šol, Malorusi 9, od teh 2 nemško-maloruske, Romuni samo 3 utrakvistične zavode. Ena srednja šola v Avstriji odpade na 41.000 Nemcev, 58.000 Poljakov, 60.000 Čehov, 61.000 Italijanov, 77.000 Rumunov, 102.000 Hrvatov in Srbov, 199.000 Slovencev in 375.000 Malorusov. — Res zanimiva statistika!

Potrjene volitve v okrajne zastope. Cesar je potrdil izvolitev sledečih gg. za načelnike ozir. podnačelnike okr. zastopov in sicer v Šmarju pri Jelšah dr. Jos. Georga in Fr. Ferlina, trškega župana, na Vrnskem župn. Franca Zdoška in not. Mih. Jezovška in v Rogatcu dr. Schusterja in V. Zigrosserja.

Stari bankovci po 100 goldinarjev, ki so prišli iz prometa 6. oktobra 1902 in ki nosijo datum 1. majnika 1880, se še lahko do konca tega meseca zamenjajo pri glavnih denarnih zavodih in podružnicah avstro-ogrške banke.

Promet s trtami prost. Namestnija v Gradcu razglasa, da je promet s trtami za vse občine na Štajerske z od trtne uši okuženimi občinami na Nižje Avstrijskem, Moravskem, v Dalmaciji, na Kranjskem in Primorskem prost.

Iz deželnega šolskega sveta. V seji dne 13. t. m. se je sklenilo razširiti trirazrednico pri Sv. Bolfanku na Kogu v štiri razrednico. — Gospdč. Emiliji Kren, defn. učiteljici pri Sv. Jerderti se je dovolilo začasno upokojenje.

Iz službe pri Južni železnici. Prestavljen je aspirant Ivan Zorko iz Krškega v Sevnico in aspirant Jože Cugmus iz Rač v San Michele na južnem Tirolskem. — Asistent Mihael Pintar v Grobelnem in Franc Šircelj aspirant v Poljčanah sta se odpovedala službi.

v Poročill se je včeraj v Ormožu g. Iv. Prekoršek, potov. učitelj Družbe sv. C. in M. z gđ. Bogdano Žižek, hčerko okr. načelnika in zdravnika g. dr. Žižeka. Mmogo srečel!

Celjski okraj.

V Št. Vidu pri Grobelnem se vrši v nedeljo 23. t. m. po rani službi božji ob 9. uri pri g. Flor. Goležu gospodarsko-politični shod, na katerem se bo razpravljalo o različnih gospodarskih in političnih vprašanjih splošno slovenskega in krajevnega pomena.

Iz Polzele. Našim slovenskim otrokom ubogih staršev namerava prirediti CMP božičnico; ker so pa naše razmere skromne, skuša podružnica z raznimi prireditvami pridobiti potrebno vsoto. Vsled tega opozarjamo slavno občinstvo, da se vrši v nedeljo, 23. t. m. pri g. Cimpermanu V i n s k a t r g a t e v., ter pričakujemo, da prihite od vseh strani sosedji ter nam pomagajo. Polzela spada danes med ogrožene kraje. Pozor na njo! Po trgatvi ribji lov, razni komični nastopi in ples, pri katerem svira priznana ciganska godba g. Roja!

Št. Vid-Grobelno. Komaj je »kat. bralno društvo« zopet nekoliko oživel, že mu preti zopet smrt; gospedek namreč ne vedo, kam bi spravili tako ogromno število knjig, katere ima društvo na razpolago. Dosedaj so bile shranjene v mlinu; pa so se menda zbal, da bi jih odnesla povodenj, zato so pa morale romati k županu. Tudi tukaj jim ni bila sreča mila. Pripetilo se je, da je bila županja sama doma. Ko je zagledala poln koš knjig, katere je prinesla neka dekla, je letela koj k svojemu možu in ga pošteno oštela. Rekla mu je, da je še ona tudi nekaj pri hiši in da ne bo on vsega »komandiral«. Gospod župan si niti ni upal svoji ženi povedati, da misli tudi bralno društvo imeti pod svojo streho! Se pač vidi, da delate tako, kakor gospedek in Lentek hoteta. Vaša žena ima pač več poguma kot vi; zato je pa morala nesti dekla »društvo« v košu nazaj. — Tokrat ni nesla knjig v mlin, temveč v kaplanijo. — Zdaj pa ne vem, če bode kaplan toliko požrtvovalen, da bode odstopil kuhinjo ali pa podstrešje, kjer se bode vgnedilo društvo. — Našemu županu bi pa nasvetovali, da bi rajši malo bolj skrbel za občinske ceste in bi s tem več storil v blagor občini, kakor pa da vtika povsod svoj nos, kjer ga sploh treba ni. Naj bi si blagovolil ob priliki ogledati cesto, ki pelje iz Pešce v Grobelno; uvidel bi, da se nahaja v skrajno slabem stanju. Tik ceste je studenec, kojega voda odteka naravnost po cesti. In ta napravi, da je cesta takšna, da je v nevarnosti človek in živina, ki morata po njej. Kolesa se pogrezajo do osi in živina do kolen; še s praznim vozom se komaj reši

tega močvirja. — Torej gospod župan, tukaj vas čaka hvaležno delo. Je pač križ s takimi ljudmi, ki mislijo, da storijo dovolj, če le trobijo v klerikalni rog. Zato pa, g. župan, pustite rajši politiko, skrbite za boljše ceste in spoštovali vas bomo. — Furman.

Kalobje. S potrjim in žalostnim srcem naznamo vsem domačim žalostno vest, da je minulo nedeljo, 16. t. m. dal slovo v prid celi kalobški občini vsem dobroznani »Novijek«. Služboval je kot mežnar, ogledoval je mrliče in zavžitno meso ter deloval kot občinski sluga na klerikalni podlagi. — Njegovo truplo so njegove noge odnesle iz mežnarjevega poslopja v tovarno v Štore. Za njim žalujejo krčmarji in tudi drugi. Žalostno za vse. **Ostali domačini.**

v Iz Celja. V neki nemškutarški gostilni v Gosposki ulici visi cesarjeva podoba v kaj čudni tovarišiji: na vsaki strani je namreč obešena slika opice s § 11. Naši patrijotični nemškutarji imajo čudno spoštovanje do cesarja!

v Iz Trbovelj. Delnice trboveljske premogokopne družbe silno padajo — v prvi vrsti zaradi stavke v družbinih premogokopih v Istri. Radi tega družba letos ne namerava izplačati nobenih dividend.

Čebelarstva podružnica za Celje in okolice priredi v nedeljo, dne 23. t. m. ob 2. uri popoldne v hotelu pri „Belem volu“ v Celju svoj redni občni zbor z običajnim sporedom. — Po občnem zboru se vrši predavanje o čebelnjaki paši (predavatelj g. Miloš Levstik). Po predavanju je uprizaritev veseloigre „Čebelarjev god“. — Igra je ljubka in zanimiva, zabavala ne bode samo čebelarjev, ampak vsakogar.

Porotne obravnave v Celju. Zadeva Andreja Turniškega zaradi goljufije in prepovedane vrnitve se je preložila. (Slučaj smo svoj čas obširno poročali.) — Jože Gošnik iz konjiške okolice je bil obsojen zaradi zažiga in poskušene tatvine na poldrugo leto težke ječe.

Gotovlje. Lepo uspela „vinska trgatva“, ki se je vršila v nedeljo, dne 16. t. m. v gostilni pri Kaču, je vrgla okroglo 50 K v prid tukajšnjim ubogim šolskim otrokom. Našim vrlim gotovljskim fantom ter gospe Kačevi in gospodu Kaču kot prirediteljem izrekamo za ta lep prispevek najpristrčnejšo zahvalo. Gotovlje, dne 10. oktobra. **Franco Brinar,** nadučitelj, **Blaž Brinovec,** načelnik kraj. šol. sveta.

Nesreča na paši. Pri Šmohorju nad Libojami so si otroci na paši kurili. Nekemu osemletnemu dekletu so se pri tem vnela krila in je dobila take opekline, da je za nekaj ur v groznih bolečinah umrla.

Iz Frankolovega nam pišejo: Dne 12. t. m. je umrl nagle smrti Anton Polenšek v 67. letu starosti. Bolehal je že nekaj časa na vodenici. Na dan smrti je šel v bližnji gozd gob iskat. Sosedovi otroci, ki so šli opoldne iz šole domov k južini, so ga našli mrtvega ležati na poti v roki držeč gobe, zadela ga je kap. Bil je nad 28 let mrliški oglednik za tukajšnjo občino.

Iz Trbovelj. Naučno ministerstvo je rekurz slov. občin Trbovelj in Dola ter slov. krajevega šolsk. sveta v Hrastniku proti javni nemški ljudski šoli v Hrastniku zavrnilo. Radovedni smo, ali je drž. poslanec dr. Benkovič in pa vsemogočna stranka ljudskih sleparjev kaj storila v tej **vazni narodni zadevi?**

»Ne tako, moja mamica«, povzame mladenič, položi svojo roko na materino čelo, »razvedri svoje lepo, gladko čelo, prosim te. Ko me bodeš razumela, kadar ti vse od srca povem, se ne bodeš več jezila. Daj, vsedi se tamle, mamica, vse ti hočem povedati.« Nežno jo prime za obe roki in jo posadi na divan. —

»Ti si — ti si —« odgovori jezno gospa Milička.

»Jaz sem vragu skočil iz torbe, prav praviš. — Karaj me, karaj! Ali sedaj me poslušaj!« Nato se vsede sin poleg matere.

»Govori!«

»Vi, to je, ti draga mamica in moj prečastiti gospod ujec sta mi prisodila, da bodem pop, jaz golobrad, ne vedoč, kakšni so račun, sem rekel: amen. Medtem mi je zrasla brada, z brado, kakor pravijo, pride tudi pamet. Začel sem premišljati, kako je svet širok in velik, kako je moja duša živa in željna sveta, premišljal sem, ne bi li smel dijak sleči svoje črne halje, kakor rak svoj oklep. Poleg tega pa tudi ne vem, če bi danes stal tvoj Milan v belih pantalonih pred teboj, da mu ni dal povoda k temu ravno prečastiti ujec.«

»Kaj ti govoriš? Ujec?« vpraša začudena mati.

»Da, ujec, ujec moj, sladka mamica!«

»To ni mogoče!«

»Je, veruj mi! Samo poslušaj me in videla bodeš, da je res.«

»Govori, toda brez šale, ker me hočeš še danes razjeziti.«

(Dalje sledi.)

O železnicah.

Spisal železnični uradnik.

(Dalje.)

IV.

Sleherna postaja dobi vozne listke za razpošiljanje prtljage, kolikor zahteva. Vsak mesec tega prejetega nekaj porabi oziroma proda. Ker ima vsaki napominanih listkov edno številko od 1 do 50, 1—100, ali 1—1000 in 10.000 in vsako pošiljatev na železnici spremlja eden teh listkov, se lahko spozna, koliko listkov še ostane postaji koncem mesca ali koliko jih je v mesecu porabila. Ne ve se še pa, razven pri vozni listkih, koliki so zneski. Ker je to največje važnosti, se hočemo uveriti, da je prav v tem pogledu možno najnatanejšo nadzorstvo.

Vsaka postaja prejme od kontrole dohodkov za osebni transport vozne listke za vse mogoče postaje. V Celju n. pr. dobiš vozni listek za vsako postajo Južne železnice in ravno tako tudi dobiš na drugih postajah vozni listek za Celje in vsako drugo postajo. Vozni listki za vsako relacijo, to je n. pr. Celje—Maribor, Celje—Dunaj, Celje—Ljubljana itd. ali Zidani most—Gradec, Zidani most—Trst itd. imajo prvih deset tisoč črka A in zraven številko. Na vsakem listku je zaznamovana cena, vsled česar se ob sklepu mesca ve, koliko je bilo vozni listkov za katero postajo prodanih in kolik mora biti skupiček. Če je prvih deset tisoč prodanih, prične se ravno isto številjenje do deset tisoč s pristavkom črke B, pri prihodnjih deset tisoč črka C itd., dokler

se zopet začne pri črki A. Če kateri postaji za katero postajo slučajno manjka vozni listkov ali jih za dotične relacije sploh nikdar nima, tedaj uradnik vozni list na posebni tiskovini napiše in sicer dvojno, eden del dobi stranka, eden del pa ostane na postaji ter se ob koncu mesca pošlje kontroli dohodkov. Ker vratarji, kakor vsakdo ve, rabljene listke pobirajo, in se ti tudi pošiljajo kontroli dohodkov, lahko vsakdo ugene, da je tudi v takih slučajih poskrbljeno za nadzorstvo.

Kamor se glasi vozni list, do tja je vsakdo upravičen zahtevati, da se mu tudi prevozi prtljaga. S pomočjo indigo papirja napravi uradnik trojne enake listke. Ti listki so zaznamovani s tekočimi številkami od 1 do 50, 1—100, ali 1 do 1000. Trije listki z isto številko spadajo k pošiljativji. Uradnik zabeleži nanje število poslanih kosov, težo, vozno ceno in kraj, kamor je pošiljatev namenjena. Eden listek ostane na postaji, da se upošlje ob koncu mesca kontroli dohodkov, eden listek dobi stranka, ednega pa tisti sprevodnik, kateremu je pri dotičnem vlaku izročena prtljaga v oskrbo. Na prtljago samo prilepijo listek, ki nosi vzporedno z imenovanimi listki edino le kraj in številko. Dospevši na zaželeno postajo se izroči prtljaga in listek za to pripravljenu uslužbencu. Ko pride potnik s svojim listkom, dobi prtljago, ker se njega listek ujema z listkom, ki ga ima uslužbenec, ter s številko in namenjenim krajem na prtljagi. Sedaj ima uslužbenec dva popolnoma enaka listka, ki jih mora izročiti uradniku. Ta pa pošlje od celega dneva zbrane listke vsaki dan kontroli dohodkov. Ker tusem ob koncu mesca tudi

V Šmarju pri Jelšah so 12. t. m. pri trških občinskih volitvah klerikalci v tretjem volilnem razredu, kjer so na sijajno zmago računali, sramotno podlegli; v drugem in prvem razredu se pa volitev niti udeležili niso. Kaplan Sinko je agitiral strastno in je spravil na volišče vse svoje pristaše; saj je pa tudi sam kandidiral v 3. vol. razredu! Postal naj bi bil v novem odboru šiba za liberalce, kakor se je račil izraziti velik politik Stoklasov Zepa. A dobil je borih 39 glasov, dočim sta napredna kandidata na se združila 59, oziroma 60 glasov. Na zboru naprednih volilcev, ki ga je sklical župan, postavila sta se za 3. vol. razred 2 napredna in 2 klerikalna kandidata. Ta dva sedita že več let v odborn. Kaplan Sinko je ta dva tudi v svojo listo sprejel. In dobil je potemtakem izmed nju kmet Nunčič 90, trgovec Löschnigg Janez pa le 50 glasov; samo z dvema glasovoma večine je zlezal ta v občinski zastop. Mar so se mu vspricho te sramotne izvolitve oči odprle! Zaslužil je to ljudsko obsodbo. In zletel bi bil kakor Sinko, da mu niso dobri prijatelji ostali zvesti. Od obeh strank kandidiran „onki“ podlegel bi bil za las neoficijelnemu kandidatu Skaletu! To je hud poper, papa. Kaplan Sinko si je pa mesto sedeža o obč. zastop napopal obtožbo zaradi častikraje. Tožil ga bo — obč. redar. Ta apostel miru in sprave, oznanjevatelj vere ljubezni do bližnjega bo potemtakem tožen zaradi žaljivih besed. — Častitamo Šmarčanom nad sijajno zmago!

Gospodinjstva šola na Teharjih. Novo šolsko leto se začne 3. novembra. Gojenke plačujejo 30 K na mesec za hrano, stanovanje in pouk. Učijo se vsega, kar mora znati dobra gospodinja. Prošnje za sprejem se vlagajo na vodstvo šole, katero pošlje vsaki prošnji natančen prospekt o šoli na dom. Sklepna skušnjava na gospodinjstvi šoli na Teharjih bo dne 25. oktobra 1910 ob pol 11. uri dopoldne.

Dva obsojena »junaka«. Celjsko okrožno sodišče je obsodilo pos. sina Franca Stergarja na 6 mesecev ječe, ker je pri nekem pretepu v Koritnem trikrat zbolel pos. sina Iv. Planinca v vrat, pazduho in pleča. — Isto sodišče je obsodilo mlinarja Laniškega, ker je zaradi zaušnice sunil kmečkega fanta Štiglica z nožem v rebra, na 3mesečno ječo.

Shod o ljudskem štetju, ki ga je v soboto zvečer priredilo politično društvo »Naprej« v celjskem Narodnem domu, je bil prav dobro obiskan. Shod je otvoril in vodil podpredsednik društva g. dr. Koderman. O predmetu je poročal g. Iv. Prekoršek. Pojasnil je zgodovino ljudskega štetja in priporočal izvedbo zasebnega ljudskega štetja v Celju na eni in vplivanje na izid uradnega štetja na drugi strani. Lep referat g. Prekoršeka objavimo te dni v celoti. Za njim je spregovoril g. dr. Juro Hrašovec. Izvajal je, da nam vlada vedno reže kruh po tem, koliko se nas našteje. Treba torej, da tudi v mestih in trgih rastemo. Zato treba delati po celem Spodnještajerskem v mestih in trgih, pa tudi v Gradcu. V Celju treba v delo v prvi vrsti pritegniti akademično mladino, vodi pa naj stvar politično društvo »Naprej«.

Dr. Kukovec podaja razne migljaje glede podrobne izvršitve tega velikega in važnega narodnega dela. Ljudsko štetje bi se moralo kot vsaka statistika izvršiti na podlagi resnice, ker je pot za prihodnost. Glavna stvar bo vzbuditi zanimanje za važnost štetja v širokih masah. Najti pa tudi treba sredstva, kako uradno štetje pripeljati na pravo pot. Nadučitelj Gradišnik predlaga enostavni način privatnega štetja Slovencev: v vsaki nemški hiši se pridobi enega stanovalca, ki ima v evidenci vse slovenske osebe v dotični hiši. Dr. Karlovšek odobrava misel, da se izvede v Celju privatno štetje Slovencev. Ključavničarski mojster g. Rebek priporoča sklicavanje shodov o tem predmetu po vseh celjskih gostilnah. Treba zanesti razburjenje med prebivalstvo. G. Smertnik pravi, da sicer število ne odloča, ampak kakovost, vendar nam bo v ponos in tolažbo, če bomo videli, da naraščamo. Visokošolec Radej obljublja v imenu celjskih naprednih akademikov, da bodo pri tej važni akciji krepko sodelovali. G. dr. Hrašovec še omenja, da skrb Celjanov za druge trge in mesta v tej zadevi naj bo v tem, da izdelajo enoten načrt, kako se naj postopa. Priporoča osobito pouk potom časopisov, tiskovin itd. Končno stavi še g. Prekoršek sledečo resolucijo:

»Na zborovanju v Celju v Narodnem domu dne 15. okt. 1910 zbrani Slovenci 1. protestirajo proti krivičnemu načinu ljudskega štetja na podlagi občevalnega jezika; 2. zahtevajo od vlade, da strogo prepove števničnim komisarjem vsako nasilje pri ljudskem štetju; 3. pozivajo vse merodajne činitelje, da posvetijo zlasti po mestih in trgih in mešanih občinah ljudskemu štetju vso pozornost in izvedejo povsod zasebno ljudsko štetje.«

Rezolucija se je soglasno sprejela, na kar je g. dr. Koderman zaključil shod z zahvalo udeležencem in debatantom. Izjavlja, da bo politično društvo »Naprej« svojo nalogo izvršilo.

Iz Celja. (Ni mu treba več domovinske pravice.) 70-letni hlapec Miha Goršek je pred kratkim prosil za domovinsko pravico v Celju, pa mu je občinski svet prošnjo odbil z utemeljitvijo, da se klati okrog in nima stalnega bivališča. Te dni pa se je stari in ubogi mož v Celju napil in padel potem v Zavodni z nekega skednja, kamor je mislil iti leč, na tla in si je težko poškodoval lobanjo. Vsled te poškodbe je potem že drugi dan bolnišnici umrl.

Slovenec — izn. litelj. Brat znanega gostilničarja na Teharjih g. Davorin Čajhen bode razkazoval prihodnjo nedeljo v gostilni svojega brata zanimiv električni aparat, ki omogočuje električno razsvetljava v vsaki hiši brez posebnih stroškov. Kdor se za stvar zanima, naj se razkazovanja udeleži.

Petrovče. Predzadnjo sredo je našla posestnica Šribar v Strugi blizu Savinje mrtvo truplo neke prilično 60 let stare, po imenu neznane ženske, ki se je pred nekaterimi tedni potepala po Savinski dolini. Ženska je najbrže sama zabredla v vodo in utonila. Truplo je bilo že močno segujito.

Učiteljska gospodarska in kreditna zadruga se je ustanovila za ves avstrijski slovanski jug v nedeljo 16. tm. v Celju. Ta zadruga bo v gospodarskem in socialnem oziru velikega pomena za slovensko učiteljstvo. — V načelstvo so izvo-

ljeni: L. Černe, predsednik, A. Gnuš podpredsednik, Fr. Voglar blagajnik, F. Brinar tajnik; odborniki pa: N. Knapič, A. Pesek in E. Slanc. O namenu in programu te zadruge, ki postane gotovo zelo važen činitelj v naših slovenskih pokrajinah, sporočimo kmalu obsirno.

v Nevarno zbolel je oče odvetnika g. dr. A. Božiča v Celju. Bil je v tukajšnji bolnišnici operiran. — Želimo mu skorajšnje vrnitve ljubega zdravja!

v Obleko je kradel. V ponedeljek je prinesel dopoldne 27 letni kovaški pomočnik A. Drama iz Zakota v brežiškem okraju starinarici Trauner v Celju več ženske obleke na prodaj. Starinarica jo je kupila. Ker je pa popoldne prinesel na prodaj še dobro ohranjen površnik, se ji je zdela stvar sumljiva in je dala moža zapreti. Izkazalo se je, da je obleka ukradena, samo ne ve se komu. — Sedaj je v mestnem uradu, kjer se imajo lastniki zglasiti. Drama je bil že večkrat zaradi tatvine kaznovan.

Hausenblehlerjevo kočjo na Mrzlici (1010 m) je letos obiskalo 262 oseb. Ako bi bil vsakdo plačal predpisano pristojbino, kar se žalibože, ker kočja ni oskrbovana, ne zgodi, bila bi ista lahko bogata, tako pa so samo stroški, a malo dobitkov. Upajmo, da bo prihodnje leto boljše.

v Laškem trgu je umrl čevljarški mojster in hišni posestnik Karol Benedek.

v Nasilen agent Nedavno so poročali listi, da je agent Andrej Drevenšek zasledoval v Zidanem mostu dve dekleti. Ko ga je radi tega orožnik ustavil in aretiral, se je vedel Drevenšek tako nasilno, da je moral orožnik rabiti orožje. Drevenšek je bil pred celjskim sodiščem obsojen na osem mesecev ječe.

v Čebelarstva podružnica za Savinjsko dolino končala je svoja toletna podavanja v nedeljo dne 9. tm. pri društvenem tajniku g. Pečarju v Št. Pavlu. Bilo je to že deveto toletno zborovanje prirejeno v zvezi s kmetijsko podružnico v Žalcu. Udeležba bila je še dosti povoljna; zlasti moramo biti zadovoljni, ker so se zbrali sami navdušeni čebelarji. Pogrešali pa smo našega ljubega gosp. Piklna, ki nam je žalibože zbolel. Iz srca mu želimo skorajšnjega okrevanja. — Potovalni učitelj g. Černej je podaval o vzimljenju čebel. Tudi dva panja smo razdjali in do kraja pregledali. Pri enem smo matici celo uši obirali, čemur so se vsi čudili ter skoraj verjeti niso mogli, da je kaj takega mogoče. Tudi na razna vprašanja je g. Černej radevolje odgovarjal. Sploh je pri nas upeljana navada, da čebelarji stavijo vprašanja ter vsak pove kaj iz svoje izkušnje; zato so naša podavanja vedno prav zanimiva. — Bodi izrečena gosp. Černej za to, kakor za vsa prirejena podavanja imenom naše podružnice najsrčnejša zahvala; istotako tudi našemu zvestemu čeb. mojstru g. Piklnu proseč ob enem, da nam i še nadalje ostaneta zvesta podavatelja in učitelja.

dospejo po postajah ostali listki, zavoljo tega se nedostatnosti precej najdejo po primerjanju. Na tem mestu se mi vidi primerno opomniti, naj vozni list ter listek za prtljago popotniki dobro shranjujejo, ker brezbriznost povzroča povsod sitnobo na železnici, povrh še pa tudi stroške. Če zgubiš vozni listek, bodeš gotovo vožnjo dvakrat plačal, če pa zgubiš listek za prtljago, moraš napraviti reverz, v katerem potrdiš, da je prtljaga resnično tvoja ter še imaš vrhu tega za kolek eno krono stroškov. (Dalje sledi.)

K REVOLUCIJI NA PORTUGALSKEM.

Kakor smo v zadnji številki poročali, je republikanska stranka na Portugalskem ustvarila tekono dneva čisto drug položaj. Kralj je odstavljen, proglašena je ljudovlada. Predsednik nove vlade je Teofil Braga, mož globokega znanja. Rojen je bil l. 1843. Bil je do zadnjega časa vseučiliški profesor v

Lizboni. Kralj Manuel, ki je takoj pobegnul iz Lizbone s svojo materjo vred, se poda menda na Angleško, njegova mati, ki je s svojo zapravljenostjo mnogo pripomogla k usodi kraljeve rodbine, pa v Itali-

ri, nakar je takoj izbruhnila revolucija; Bernard Machado, sedaj minister vnanjih zadev; dr. Alfonz Costa, duševni vodja republikancev, in Lima, njihov najboljši organizator.

Bernardo Machada.

jo. Naše slike še kažejo štiri može, ki so bili voditelji celega republikanskega gibanja na Portugalskem. To so: Dr. Bombardo, ki so ga kerikalci umo-

Dr. Costa.

Bivži portugalski kralj Manuel II.

Magalhaes di Lima.

Teofil Braga.

v Iz Šmarja pri Jelšah. „Onkl“ Löschnigg je prišel vendar tudi enkrat v dotiko s kazenskim paragrafi. Zagovarjati se bode moral pred sodiščem, ker je obrtnikom — volilcem ob občinski volitvi grozil, da njim bo že pokazal, če ne bodo volili njega.

Brežiški okraj.

Dobje pri Planini. Iz Slatine pri Dobji piše nekdo v »Slovenskem Gospodarju« od nove šole v Dobji, od cerkve, od boja krajnega šolskega sveta proti župniku v zadevi neke cerkvene hiše itd. Dopisun je v svoji notici zadel vse drugo, samo resnice čisto nobene. 1.) Staro šolo imenuje cerkveno hišo; to hišo so postavili farani l. 1852. za šolo, ker je pa sedaj za šolo premajhna bila, postavil je krajni šolski svet novo šolo, in staro šolo porabil za stanovanje učiteljev. To ni boj. 2.) Dopisun si domišljuje, da bi bila nova šola popravka potrebna. Nova šola ni potrebna nobenega popravka, pač pa je potreben dopisun temeljitega popravka na pameti in vedenju, da bi se sramoval lagati in ljudstvo krivo obrekovati; prazni izgovor, da bi se v šoli nesreča zgodila, ima le župnik, ker se mu ne ljubi v šoli podučevati, in zanikrni stariši, katerim se ne ljubi otroke v šolo pošiljati. Ako bi bila šola potrebna kakega popravka, bi to vedele gotovo šolske oblasti bolj natanko, kakor neumni dopisun, in bi popravek zaukazale, kakor so nekaj zaukazale stovbo nove šole. Prijatelji! Nova 4razredna šola v Dobji vam je le trn v peti, ker bi radi, da bi bilo mlado ljudstvo ravno tako neumno in neotesano, kakor ste vi. To dokazujejo že velike krive tožbe, katere ste svoj čas naperili proti priljubljenemu in delavnemu gospodu nadučitelju Pulku. 3.) Dopisun pravi, da vsi občani, tudi sosedni, dobro vejo, kdo je kriv visokih občinskih doklad, tega pa noče povedati, da je tega kriv župnik V. in pa sedanji občinski odbor zaradi ogromnega zvišanja plač županu, tajniku, slugi in drugega nevarčnega ravnanja s tujim denarjem. Ako bi bil dopisun pravičen in pameten mož, kakor bi bilo z ozirom na njegove sorodnike pričakovati, moral bi tudi to povedati; moral bi dalje še povedati, da so se stavbeni stroški nove šole v Dobji potom občinskih doklad plačevali že 7 (sedem) let pred vladanjem sedanjega občinskega odbora; pa poglejte nazaj, kolike so bile v tistih 7-mih letih občinske doklade, in kolike so sedaj. (Glej »Nar. Liste št. 37.) Le pogejte proračune nazaj in tolčite sami sebe po glavi, in ne druge desetkrat bolj pravične. Časi, v katerih kmet ni vedel, da plačuje občinske doklade, in ni vedel, odkod občina denar dobiva, so minuli. 4.) Dopisun naltolcava nekaj o »slavnem« županovanju nekdanjega župana Dernača. Naj si bode takratno županovanje kakoršno hoče, pa bolj slavno za dvojkoplačevalce je govo bilo, kakor je sedajno. Župan je imel takrat plače 70 gl., tajnik 60 gl. in sluga 32 gl. na leto, in se je občanom in oblastvom kljub temu vsaki čas bolj postreglo, kakor sedaj pri visokih plačah. Najneumnejši občan bo to potrdil. 5.) Dopisun govori v omenjeni številki »Slovenskega Gospodarja« o zlatih časih pri občini Dobje; mi pa mislimo, da še tudi sedaj niso zlati časi, akoravno se je plača obč. tajniku čez polovico zvišala; ako imenuje tajnik svoje sedajno poslovanje v občini Dobje zlate čase, dokazuje s tem, da je prej, dokler ni v Dobji posloval, mnogokrat lačnega belil. Tudi župan po naših mislih sedanjega občinskega poslovanja ne more še zlatih časov imenovati, ker denarna podpora ubogim, po ujmah prizadetim občanom se ne deli vsako leto; seveda kadar se slučajno taka podpora deli, dobi sedanji župan v Dobji vedno prvo in največjo podporo, kar ne odgovarja dotičnim predpisom. — Utmeeljujemo resničnost tega odgovora oziroma dopisa in smo pripravljeno odgovarjati še obširnejše in spravljati resnico v javnost.

Kapele. G. urednik, želim vam poročati zopet nekaj malega iz Kapel. Govorica je šla od ust do ust, da se ne bo pustilo več mnogo zvoniti za nobenim pokojnikom. Ali je morda hotel s tem g. župnik reči, da je on zvone plačal ali kaj? Njega še takrat Kapelčani nismo niti poznali, ko so bili zvonovi plačani od nas faranov in ranjkega g. župnika Repiča. No pa nedolgotemu je umrl neki zagrizen klerikalec, se je pa pustilo zvoniti, da bi tem hujša toča prišla. Pa res je bila toča, ki je naravnost g. župniku padala v globoke žepe. Radovedni smo, koliko zrnec se vam je nasulo v obliki svetlobelih kronic? Morda ne premalo, ker ste celo takrat, ko je umrl neki ubožec, zaračunali pogreb po 2. razredu. To se mi zdi naravnost odiranje, ker kakor stoji v knjžici o cerkvenih pristojbinah in štolninah, bi se mu moralo računati precej manj. Pa vam še vse to ne zadostuje in si še hočete pri podružnici farne cerkve oz. sv. Trojici računati 40 vin. več za sv. mašo za tistih 300—350 korakov. G. župnik! Ker vidimo, da ste silno ubožni, dajte postaviti še kakih 300 metrov dalje cerkev sv. Trojice, potem boste še lahko postavili 40 vin., da boste lažje agitirali, kadar bojo spet prišle volitve. G. župnik! Opozarjam vas tudi, da se ne bo več nazivalo nikogar raz prižnice, ker ste mislili, da nihče ne razume, kaj vam je bilo v glavi v nedeljo 9. t. m. Prošimo, da drugokrat bolj natančno poveste. Vam bodo stare ženice hvaležne. — Opazovalec.

v Iz Kozjega. Notar dr. Barle in odvetnik dr. Zirngast uvedeta za svoji pisarni pričeniši s 1. novembrom tega leta popolni nedeljski počitek. Omenjeni pisarni boste vsled tega od 1. novembra tega leta ob nedeljah in praznikih zaprti in strankam nepristopni.

Sevniški grad je kupila grofica Matilda Arco-Zinneberg za 187 tisoč kron.

Ptujski okraj.

v Zastrupljenje z octovo kislino. Zakonska Josip in Ana Butolen v Žetalah sta svoj čas poslala svojo 13 letno hčerko Ivano v Krnšičevo trgovino po octovo kislino. Deklica je vzela navadno steklenico, od katere je med potom izgubila zamašek. Katarina Krnšič je nalila v steklenico za četr litra octove kisline, dasiravno smejo trgovci prodajati imenovani predmet samo v majhnih zaprtih steklenicah. Deklica je doma postavila steklenico na mizo. Prišel je pa dve in pol leta stari Butolenov sinček, prijel za steklenico ter spil precej nevarne tekočine. Naslednji dan je otrok umrl. — Radi navedenega dogodka so bili te dni pred celjskim sodiščem obsojeni Josip in Ana Butolen vsak na teden strogega zapora, Josip Krnšič na deset in Katarina Krnšič na 14 dni strogega zapora.

Iz Št. Vida pod Ptujem. Znani nemškutarski trgovec in veleposestnik Franc Schoschta-ritsch je prišel, kakor se govori, v kazensko preiskavo zaradi poverjenja.

Požar. Pri Sv. Barbari v Halozah je pogorela hiša posestnika I. Kolednika. Zažgali so otroci. Revez ni bil nič zavarovan. Še le pred kratkim si je z velikim trudom postavil hišo.

Kmet. bralno društvo v Rogoznici pri Ptuju ima 23. t. m. svoj toletni redni občni zbor pri g. F. Bračiču v Novivasi pri Ptuju ob 3. uri popoldan s sledečim sporedom: Pozdrav predsednika, poročilo tajnika, blagajnika in knjižničarja. Vabijo se vsi člani društva, kakor tudi drugo občinstvo, da se predavanja udeležijo. V slučaju nesklepnosti se vrši 1 uro pozneje pri vsakem številu članov občni zbor. — Na dnevnem redu je tudi volitev novega odbora ter govor potovalnega učitelja CMD g. Ivana Prekorška.

V ptujski okolici se je pojavila že v nekaterih slučajih davica. Ta bolezen razsaja tam večkrat. Ali se zdravstvene oblasti ne brigajo za to, da bi jo enkrat energično zatrlje?

Ptujski občinski svet je sklenil rezolucijo, v kateri protestira proti temu, da bi varaždinska mestna občina napravila v Brezju pri Varaždinu elektrarno, ker bi se zato porabile vodne sile, ki so last štaj. vojvodine ozir. avstrijske državne polovice.

v Prestavljen je iz Ptuja v Gradec okrajni sodnik Franc Glas. Zahtevamo od vlade, da naj imenuje na to mesto Slovenca. Ptujski sodni okraj je razun Ptuja popolnoma slovenski in bi torej sodil na mesto okr. sodnika v Ptuju Slovenec ne pa kak kurzovec ali privandranec, ki se ne more v povoljni meri spoznameti s prebivalstvom in njegovimi potrebami.

v Požar. Iz Ptuja nam pišejo: V pondeljek ponoči je začelo goreti na dvorišču Herbersteinove pristave pri Sv. Urbanu. Zgorela je vsa slama in pa oves, ki je bil pripravljen za mlat. Poslopja so ostala nepoškodovana.

v Dva otroka zgorela. Od Sv. Barbare poročajo: Dne 14. tm. se je zgodila tu velika nesreča. Pogoreli ste namreč ob 11. uri predpoldnem dve viničarji in sicer Fürstova iz Ptuja in župnijska. Fürstovem viničarju sta zgorela 2 otroka, prvi je bil star 2 in drugi 5 let, ki je gotovo tudi zažgal. Zgorela mu je tudi svinja, vredna čez 80 kron, kakor tudi ves živež in obleka. Fürstove krave je bilo še mogoče rešiti. Župnijskemu viničarju je pa zgorelo 50 K denarja, obleka in 3 hl rži, ki jo je ravno pred par dnevi kupil in spravil v podstrešje. Iz hiše je rešil skozi okno v zadnjem trenutku, ko je že gorelo v hiši, 60 K denarja in nekaj malenkosti, iz kleti pa krompir. To je zdaj že drugi slučaj v 3 tednih, da so zažgali otroci.

Slovenjegraški okraj.

Zopet nemško rovanje zoper šoštanjko posojilnico. Kakor znano, je morala šoštanjka posojilnica tožiti nemškega tovarnarja Franca Woschnagga, ker je ta kot ravnatelj posojilnice v letih 80 protipostavno in proti pravilom rezervni fond posojilnice deloma v svoj žep pobasal, deloma pa razdelil. Najvišje sodišče v ti zadevi še ni govorilo zadnje besede, vendar Woschnagg že v drugič po časopisih posojilnico zaradi te tožbe napada. Zadržna »Marburgerica« zahteva celo konkurz posojilnice. Ta zahteva je danes popolnoma neutemeljena, ker je revizijska oblast izvršila še pred kratkim temeljito revizijo in ni našla povišja predlagati otvoritve konkurza. Sramotno je za človeka, ki je posojilnico za toliko tisočev oškodoval, da sedaj v svoji onemogli jezi skuša javno izpodkopavati kredit posojilnice. Pravi vzrok tuji v tem, ker bi mož rad tovarno svojega stricnika Ivana Vošnjaka prav po ceni v roke dobil.

v Na Mutl ne marajo slovenske elektrike. V Vuzenico je napeljal g. Pahernik elektriko, ki je

razmeroma jako cena ter izborna sveti Nemcem in Slovencem. Poudil jo je tudi sosednim Mutčanom. Ti je pa ne marajo menda samo za to, — ker je slovenska. Rajši si bodo postavili z velikimi stroški sami elektrarno in jo vzdrževali. — Občina bo pa plačevala, da bode kar smrdelo, med tem, ko bi lahko takorekoč dobili popolnoma zastoj elektriko. Pozneje se bodo še kesali, da so tako zagrizeni, a bode prepozno. Plačevanje elektrarne pa ne bode ne konca ne kraja.

v O „delovanju“ g. dr. posl. dr. Verstovška v njegovem volilnem okraju, nam prihajajo kaj čudni glasovi. Že če čitamo poročila o njegovih govorih na različnih shodih, ni najti v njih ničesar drugega ko pusto zabavljanje in obrekovanje naprednjakov. Zdi se človeku kakor bi gnala Verstovška neprestano slaba vest, da je zatajil vsa svoja tekom dolgih let pridobljena in utrjena napredna načela ter se izročil za mandate onim klerikalcem katere je poprej zaničeval in onemu dr. Korošcu, katerega je psoval v »Domovini« s hinavcem in mu tudi drugače pripisoval kaj grde in sramotne lastnosti. Volilci nimajo na Verstovškovem zabavljanju in obrekovanju prav nobenega interesa in prav nobene koristi. Kmetje sami so v tem oziru bolj izobraženi ko velenčeni Verstovšek in puste z malimi izjemami vsakemu svoje. Verstovšek še ni za okraj ničesar velikega in koristnega storil. Pač pa „deluje“ na drug način. Skušna namreč po možnosti škodovati onim, ki ne prisegajo na njegovo značajnost in na stranko, čije predsednik je — Ivan Roškar, slavnoznan nekdanji hlapec v graški okolici. Slučaj, kako je ovadil dr. Pirnata, smo že javili; bavi se z njim sodnija. A ovadil je šoštanjškemu okr. šol. svetu tudi mnogozasluznega in v delu za narod osivelega nadučitelja v Velenju g. Brenceta. Svojega namena pa ni dosegel, temveč je le znova učiteljstvu dokazal, kako bi delali z njim duhovniki in različni za denar in mandate kupljeni njihovi hlapci, ako bi komandirali spodnještaj. učiteljstvu! — Ovadba proti nadučitelju Brencetu stavi Verstovška v tem značilnejšo inč, ker je pred 2 letoma ob priliki 40letnice službovanja g. Brenceta kot jubilanta v slavnostnem govornu povzdigoval do neba. Ne bodemo zapisali, kako se naj sodi ta Verstovškova ovadba — vsi pošteni ljudje že vedo z nami vred, kaj mislimo reči. In ljudje Verstovškove baže branijo bojda naše „naro ne in verske svetinje.“ Ali smo res Slovenci tako zapuščen in ničvreden narod brez vsakega čuta za dostojnost in čast, da trpimo Verstovške na najbolj odgovornih in častnih mestih, katere imamo za oddati?

Prirodna zanimivost. Na posestvu g. dr. Pirnata v Gradiču pri Velenju je lepo kostanjevo drevo, ki je že letos obrodilo obilen sad, zopet v polnem cvetu.

Umrla je v Vuzenici gospa Marija Remšnik, žena upokojenega nadučitelja Remšnika. Pogreb se vrši danes.

Umrl je v Gradcu veleindustrijalec in lastnik škalskega ter zabukovškega premogovnika Daniel pl. Lapp, star 74 let. Mož je tudi zgraditelj velenjske železnice.

Ljutomerski okraj.

Ljutomer. V tukajšnji realko se bodo učenci sprejemali v petek dne 4. novembra t. l. ob 9. uri predpoldnevom, in sicer v realkini učilnici, na Glavnem trgu. Vsak na novo prišedši učenec naj s seboj prinese zadnje šolsko spričevalo, oziroma zadnje šolsko naznanilo.

Veržej. Strelsko društvo v Veržeju priredi v nedeljo dne 23. oktobra t. l. vinsko trgatvo v gostilniških prostorih g. Hedžeta. Vstopnina za osebo 40 vin. Začetek ob 5. uri zvečer. — K obilni udeležbi vpljudno vabi odbor.

Sprememba posesti. Grad Branek pri Ljutomeru sta kupila Leopold Stiasny in Pavel Rathkolb iz Gradca. Posestvo je vpisano v delni deski.

Iz Gornje Radgone. Na uradni dan ljutom. okr. glavarstva se je imela zagovarjati hči nekoga viničarja zaradi anonimnih pisem, ki jih je pisala nekemu kaplanu. V pisemih je bilo več čvrstih psovok. Med zaslišanjem pa se je dekle naenkrat obrnilo k vratom in je vskliknilo: Jaz grem v Muro! Potem pa je res tekla k reki. Občinski redar jo je komaj obvaroval mrzle kopolji v Muri.

Zastrupil se je v Logarovcih pri Ljutomeru posestnik Loparnik z arzenikom. Bil je obsojen zaradi pretepanja svoje žene na tri tedne zapora. Kazen je čudno v plivala na Lapornika: šel je domu, pretepel svojo ženo in se potem zastrupil.

Mariborski okraj.

V Framu se poroči ta teden obč. in posojilniški tajnik Franc Koren s poštarico Amalijo Kokalj v Framu. Dosti sreče!

Izginila je že 4. okt. svoji materi v Pobrežu pri Mariboru 13letna hčerka Neža Gomilšek. Dekle ima polno lice, plave lase in je za svoja leta jako močna.

Iz Maribora. Pri konjih v mariborski konjeniški vojašnici se je pričela širiti smrkavost v večjem obsegu. Mestni svet in okrajno glavarstvo sta ukrenila vse potrebno, da se razširjanje te nevarne bolezni omeji. Tudi vojake, ki so prišli z bolanimi konji v dotiko, so natančno preiskali.

Imenovanje. Kanonik in dekan v Mariboru Fran Moravec je imenovan za člana mestnega šolskega sveta namesto odstopivšega stolnega prošta g. Karola Hribovskega.

Mariborsko trgovsko in obrtno društvo je priredilo za učence trg. in obrtnega stanu zavetišče. Vstop ima sleherni slovenski učenec. Oglasiti se je treba do 1. novembra v trgovini g. Vilko Berdajsa ali g. Weixla.

Drzen napad. V nedeljo, dne 9. t. m. zvečer je šel kurjač Južne železnice Mihael Dobnikar po cesti ob Dravi domov v Studence. V bližini hiše št. 4, ga je nek neznan človek napadel od zadaj. Udaril ga je z debelim kolom po glavi, da se je onesveščen zvrnil po tleh. Napadalec mu je iztrgal srebrno uro. Dobnikarja so prepeljali težko ranjenega na rešilno postajo in ga obvezali. O napadalcu manjka vsaka sled.

Ujet trgovec s človeškim mesom. Pišejo nam iz Poljčan: Dne 12. t. m. so aretirali na tukajšnjem kolodvoru nekega židovskega trgovca z dekletom imenom Henzelman. Aretacija se je izvršila tavno v trenotku, ko se je mislil odpeljati s svojimi žrtvami. Nabranih je imel že 12 deklet. Pri sebi je imel mnogo avstrijskega in tujega denarja.

Iz Maribora. (Nezgodna na železnici). V soboto zjutraj sta se peljala v Maribor špehar Brumec in posestnica Hriberšek z enovprežnim vozičkom. Ko sta se peljala na Tezno čez Južno železnico, je zgrabil voziček osební vlak iz Trsta in ga z vso silo vrgel na stran. Brumec in Hriberškova sta padla pri tem z voza; slednja je dobila tako hude notranje poškodbe, da so jo morali spraviti v bolnišnico. Brumec je izjavil, da so bile zavornice odprte; ker ni opazil bližajočega se vlaka, je vozil mirno naprej.

Od Sv. Lenarta v Slov. goricah. Zapisovanje v šulferajnsko šolo se vrši do začetka nočeta novembra vsako nedeljo. To pa iz namena, da bi se zamoglo čim več starišev vloviti, ki bi dali svojo decu v to mučilnico. Letos so postali stariši, ki so dali lansko leto zapisati svojo decu v to šolo, že bolj treznomisleči. Ko bi se le vsi zaslepljenci enkrat spametovali, bila bi šulferajnska šola prazna!

Kako je nastala nemška šola pri Sv. Lenartu v Slov. gor. Te dni sem imel srečo slišati iz ust očeta Sedmineka pri Sv. Lenartu, kakšno pregreho je storila sedanja slovenska šola, da je bilo treba nemške mučilnice. Bilo je tako: Neki rokodelski vajenec bi rad postal pomočnik. V ta namen se zglesi s svojim mojstrom pri tozadevni komisiji, v kateri imajo tudi župan Sedminek svojo besedo. Tudi ta mu stavi svoja vprašanja. Učenec, sin popolnoma slovenskih staršev, mu ne zna ničesar odgovoriti, ker vprašanja ne razume. „Kje pa si hodil v šolo?“ „Pri Sv. Lenartu.“ „In ti ne znaš nič nemški? Temu je treba storiti konec!“ Sedminek se takoj napoti k dr. Zirngastu in črugi dan je romalo brezštevila pisem v svet, kjer se je prosilo pomoči, ker tudi že rokodelske vajence grabi slovenski hudič. G. Sedminek je pokazal, da je za to komisijo nesposoben, ker ne gleda na to, ali zna učenec svoje rokodelstvo tako izvrševati, da je sposoben za pomočnika. Njemu se gre le za to, kakšni jezik zna govoriti. Rokodelec dela z roko, pa ne z jezikom! Pokazal je tudi, da ne pozna uredbe ljudskih šol, ker te imajo nalogo poučevanja v tujih jezikih. Ali poučujejo nemške šole na zgornjem Štajerskem tudi taje jezike? Mi pa imamo iste zakone in iste predpise kakor oni.

Od Sv. Trojice v Slov. gor. „Marburger Zeitung“ od 13. oktobra t. l. je prinesla infamno denunciacijo okrožnega zdravnika dr. Kraigherja, kjer se ga obdolžuje, da ni hotel iti k neki pacientinji, ki je morala zato brez pomoči umreti. Resnica je sledeča: Na cesarjev rojstni dan zjutraj je prišel neki Fr. Weingerl k dr. Kraigherju z ubožnim listom in prosil zdravlila za svojo bolno ženo. Ta je pred kakimi šestimi dnevi porodila in ker potem posteljica ni hotela sama priti, jo je babica iztrgala iz porodnice. Seveda je ostal en kos v njej, začel gniti itd., na kar je žena nenadoma zbolela. Zdravnik si je takoj mislil, da se gre najbrže za splošno zastrupljenje krvi, je moža opozoril na resnost bolezni in ga pozval, naj pride z vozom ponj, ker samo to zdravilo ne bo zadostovalo. Obenem je stvar naznanil žandarmeriji, da se uvede preiskava proti babici, ki je s svojim činom spravila žensko v nevarnost, mesto da bi bila pravočasno zahtevala zdravnika.

Dr. Kraigher je pričakoval, da bo — kot je v enakih slučajih običajno — prišla še isti dan strokovna sodna komisija na lice mesta. No, te ni bilo. Pa tudi Weingerla ni bilo več po zdravnika, pač pa se je pri obravnavi iz bojazni pred kaznijo izgovarjal nanj, da ni hotel iti z njim. Laž je očitvena, vendar so jo popadli nemškutarji, da bi s tem podlim orožjem škodovali neljubemu nasprotniku. Razumljivo je, da so se ukrenili vsi potrebni koraki za sodno preganjanje obrekovalcev in dr. Kraigher je tudi takoj zahteval disciplinarno preiskavo proti sebi.

v Nagli poštni urad. Dne 16. okt. ob 3. pop. je bil oddan na brezenski postaji brzozjav za nekega gospoda v Selnici. Za Selnico so Ruše brzozjavna postaja. Adresat pa je dobil brzozjavko še le pozno drugi dan! Iz Selnice je do Ruš slabe pol ure. Za to naglico zasluži ruški poštni urad zlato kolajno.

Izpred okrož. sodišča v Mariboru. Obsojen je bil čevljar Grubelnik iz Poljčan na 5 mesecev težke ječe, ker je pri rubežu udaril posredujočega župana Baumana iz Pekla s kladivom po glavi. — Obsojen je bil 55 letni Ivan Lešnik in Traguča, ker se je na v § 129 1 a prepovedan način ukvarjal s teletom svojega brata, na 2 meseca ječe. — 20 letni Franc Bauman, rojen v Frankovcih pri Ormožu, je služil v Cogetincih pri Sv. Lenartu v Slov. gor. pri posestniku Vogrinu za hlapca. Temu je ukradel 750 kron denarja in se potem odpeljal v Trst in Dalmacijo na zabavno potovanje. V Mariboru so potem tička, kateri je ukradel tudi še jedno kolo, ujeli. Dobil je z ozirom na svoje predkazni 15 mesecev težke ječe.

Konjiški okraj.

Iz Konjic nam pišejo: Neki posestnik iz Nove vasi je napel čez cesto v Tepino žico. Ko ste jezdili princezinji Lujiza in Viljemina Windischgraetz v Tepino, bi se vsled te žice, katere niste prej opazile, kmalu ponesrečili. Posestnika so zaprli.

Dr. Bombardo.

Portugalska kraljica-vdova Amalija.

Vestnik

„Zveze slovenske napredne mladine“.

Obrež pri Središču. V naši občini smo živeli do novejšega časa precej mirno in složno. O prepirih, katere sejejo nekateri takozvani »božji« namestniki najširšega kalibra med farane in celo med družine, smo le slišali ali tu in tam čitali ter neverjetno majali z glavo. Le enkrat so nas posetili slaboznani g. Stuhec od Sv. Miklavža, pa se jim je tako zamerilo, da nočejo nikoli več priti. Obrežani, katere so hoteli malo podučiti, so jim povedali toliko lepih in zlatih naukov, da so urnih krač popihali kar natihoma proti domu. Iztuhtali pa so drugo. Prestavili so nam mirnega in blagega kaplana ter ga nadomestili s popolnoma »novim«. Nove metle dobro pometajo, so si mislili in niso se motili v svojih računih. Sicer je novi kaplan bil v začetku miren, sedaj pa so mu zrasli že škramplji in ne peroti. Začel je govoriti tu z enim dekletom, tam s kakim fantom in kmalu je prišla vest, da snujejo neko zvezo fantov in deklet.

Da bi bolje držalo, pripeljali so se doktor vse učnosti Hohnjec iz Maribora in grmeli iz prižnice o vseh strahotah pekla, v katerega gotovo pridemo vsi fantje in dekleta, ako ne pristopimo k zvezi, katero bodo še danes ustanovili, samo da rešijo naše zgubljenе duše! Pa celo pridigovanje je malo zaleglo. In da bi bil hlev le poln njihovih backov, poslali so našega »kuharja« na cesto, kjer je lovil fante in dekleta ter jih pošiljal k zborovanju. Kdor ni ubogal na besedo, prijel ga je za rokav in hočeš, nočeš — moraš! Vsakega se je zapisalo v zvezo, ako je bil le poslušalec, če je bil potem voljen pristopiti ali ne, še celo tiste, ki niti navzoči niso bili. In sedaj je vsako nedeljo kak pogovor! Komaj zapusti kaplan oltar pri popoldanskem opravilu, je že na cesti med fanti, in katerega more zasačiti za rokav, hajdi z menoj. Kateri more, se mu zmuzne še neposredno pri vratih: zadnjič sta mu na ta način komaj ušla dva fanta in jeden od teh je rekel: »kakor bi dobil človeka hudič v roke«, ko je dospel druge, katerih tudi ni dosegla kaplanova roka. Sicer pa g. kaplana ne zavidamo za njegovo družbo. Od deklet ima par patentiranih devic, katere imajo priznana najdaljše jezike v celi fari in par zapeljanih fantov, pri nas takozvanih »zibmarov«, katere mu iz srca privoščimo. Sadovi teh »zvezarjev« se že kažejo. Dekleta ne zaupajo več svojim družicam, fant ne svojemu tovarišu, obrekovalje in preprij je na dnevnem redu. Posebno se odlikuje v tem neka Johana Št., katera je v vseh mogočih in nemogočih bratovščinah, pri tem najhujša obrekovalka, ki hodi vsak dan tožit kaplanu to in tega. Da pri vsem tem ravno ona najraje gleda za fante, je obče znana stvar. Sedaj si je izposlovala od g. kaplana »koko« polo, s katero hodi po hišah agitirat proti »Narodnemu Listu« in priporoča namesto tega »Slov. Gospodarja«. Priporočamo ji za sedaj samo, naj pridno čita ravno ona »Narodni List«, mogoče še jo malo pamet sreča. Če pa to ne bo zadostovalo in ne bo skoraj miru, bomo vsem hujskačem tako zagodli, da jim bo bobnelo po ušesih še dolgo, ko že »desne roke« ne bo več.

Gospodarski paberki.

Kaj naj počne čebelar pri tej slabi letini?

Marsikateri čebelar se obupno poprašuje: „Kaj bo, kaj naj počnem sedaj?“ Zanašal se je, da se njegovi panji s pomočjo obilne in lepo cvetoče ajde s strdjo bogato založe. Ko so pa imele čebele pričeti nabirati na ajdinem cvetju, nastopilo je mrzlo in deževno vreme ter mu prekrizalo račun. Mesto polnih ali bogato s strdjo založenih panjev bo imel koncem leta pred seboj močno obljudene, a revno s strdjo preskrbljene panje. Ni čuda toraj, če se bo v tem slučaju sleherni vprašal: Kaj mi je početi? Dati mu odgovor na to vprašanje je pa zelo zelo težavno.

Da bi preživel vse čebele, katere je skozi vse leto z očetovsko ljubeznijo negoval, na to še misliti ni. Če si hotel to doseči, potreboval bi preveč strdi, oziroma sladkorja, s katerim bi moral preskrbeti čebele še preden nastopi mrz. Kaj takega pa čebelar ne more storiti, kajti vsak, zlasti pa močno obljuden panj potrebuje za prezimitev 8—10 kg medu, oziroma sladkorja. Ker pa to čebelarja preveč stane ali takorekoč tega ni v stann storiti, primoran bo uničiti pred zimo mnogo pridnih delavk. Kakor doslej kaže, bomo pri vsej rahločutnosti prav primorani poseči po tem, rekel bi, barbarskem sredstvu.

Preden začnemo s to operacijo, odbrati si moramo najboljše panje to je takšne, ki imajo mlado ali letos izvaljeno matičo, ki so se med letom lepo razvijali in imajo obenem nekaj medu. Odbrane panje naj se postavi na posebno mesto in sicer na takšno, kjer lahko ostanejo čez zimo. Razen teh za pleme določenih panjev dene na se na ono mesto še nekatere druge panje, da se čebele, ki so v njih, dodajo prvim še pred zimo. Na prvotnem mestu naj se puste le slabšeji ali sploh le takšni panji, ki se nameravajo uničiti — zažveplati ali opariti.

V par dneh se povrne mnogo starejših čebel na prvotno mesto in ker ne dobe tam lastnih panjev, se pomulijo v slabiče, ki so ostali na prvotnem mestu. S takim ravnanjem spravi čebelar iz panjev plemenjakov večinoma stare in slabotne čebele, katere bi, če bi ostale v istih čez zimo, požrle nekaj medu in bi panjem drugače nič ne koristile. Čebele v slabičih naj se torej zažveplajo, stresejo na gnojišče, in zasujejo, da se ne izcimi iz njih kakšna kužna čebelna bolezen, katera je uničila že marsikdaj cel čebeljak. Kar je medu v zažveplanih panjih, naj se vloži v plemenjake.

Poleg plemenjakov je še nekaj panjev, iz katerih so ušle stare čebele na prvotno mesto in se vrinile v slabiče. Tudi ti panji naj se izpraznijo ali poderejo. Pobere naj se iz njih satovje in če je z medom napolnjeno, naj se vloži plemenjakom. Suho in lepo satovje naj se shrani in dobro pokadi z žveplenim dimom, da ga čez zimo molji ne pokvarijo. Ko se jemlje satovje iz panjev, naj se čebele, sproti otresejo v kakšno posodo, bodisi v kad ali orno. Da ne bodo čebele preveč uhajale iz posode, naj se dene na dno nekoliko satov. Ko so se čebele spravile iz panjev, ki so bili določeni, da se poderejo, naj se proti večeru vzame z zajemačo iz te posode čebele in doda vsakemu plemenjaku primerno množino. Ker so te čebele iz raznih panjev in pomešane, so prav po njihovi in niso nevarne matiči plemenjaka. Vedeti je pa treba in dobro si zapomniti, da se

ne sme dočati plemenjakom preveč čebel, ker če je v plemenjaku preveč čebel, se ti iz raznih vzrokov slabo sponašajo. Kajti če se doda plemenjakom preveč čebel, postajajo slabejši in slabejši in so potem na spomlad najslabši.

Ker ostane po končanem dodajanju torej še vedno nekoliko čebel, ki se več ne potrebujejo, zato mora zadeti tudi te ona žalostna usoda, smrt v vreli vodi in da se zakopajo.

Dasiravno smo pobrali iz vseh panjev, ki smo jih razdri, vse medene sate in jih vložili v plemenjakom, vzlic temu bodo imeli plemenjaki še vse premalo medu. Zato bo potreba poseči po mošnjičku in kupiti si pri zanesljivem čebelarju medu — ali ker ga ne bo mogoče zlepa dobiti — spolniti pomanjkujoči med s sladkorjem. Če medu ni, skuha naj se v litru vode kilogram sladkorja, kar je najboljši nadomestek za med, pazi na se pa, da se ne rabi za krmenje namesto sladkorja kak sirup, ki je največkrat tak, da čebelam škoduje.

„Prim. Gosp.“

Beseda o košarstvu.

Čitačoč članek gosp. Ogorelca v predzadnji številki „Nar. Lista“, odločil sem se, tudi jaz nekaj pristaviti. To mi je tem lažje, ker sem izučen v tej panogi rokodelstva, ter sem si, oziroma še si nabiram ravno v košarstvu izkušenj po svetu. Tako sem imel priliko priti tudi med Čehe, pravzaprav med moravske Valahe, kjer je košarstvo prav živahna domača industrija. Košaril sem med njimi pol leta ter opazoval njihovo posnemanja vredno ravnanje. Udomačila se je stvar pri njih sledeče:

Pred nekako 30 leti ustanovil je v Valaškem Mezifihu neki dr. Mikička lastni učni zavod za košarstvo, katerega so se ljudje kaj pridno posluževali. Dečki, dekleta in oženjeni možje so se učili izdelovati vsaj najpotrebnejša pletiva n. pr. košare za na trg, na otroške vozičke, na potovanje, na papir, na drva itd. Ko je kateri vsaj jedno izmed omenjenih pletenin že precej dobro razumel, je moral napraviti v zavodu hitro drugemu prostor. Dobil pa je od zavoda delo in material, ter je doma za zavod naprej delal. Pa ne sam, učila se je od njega cela družina, bratje, sestre, oče, sploh vsak je hotel pomagati. Od začetka jim je pač malo jalovo šlo, a privadili so se in za 2—3 zimi bila je hiša pravi košarski brlog. Enako pri drugih hišah in cela okolica Valaškega Mezifihca je postala za malo časa jedna sama pletarna. Vsi so delali za zavod, ki je pridno razpečaval blago med svet, ter ob enem skrbel za dovolj materiala. To je tamošnje zimsko življenje. Po leti pa grejo možje, največ zidarji, v mesta na delo, a žene opravljajo polja. Tekom časa (namreč po smrti dr. Mikičke, je prevzela občina zavod; a občina je žal pouk v zavodu zanemarjala, pač pa zelo že domače pletanje izrabljala, katerih je bilo itak že lepo število. Dovolj posla in izvrstne dobičke je imela z razpečavanjem izdelkov. Pred 6 leti pa je učni zavod prevzela država, in v njem se večbajo še vedno novi pletarji; po izučanju vse z delom zaklada občina, ter si v zimi res lep denar zaslužijo.

Ali bi se ne moglo to pri nas tudi nekako enako upeljati? Ravno Haloze se mi zde za to posebno primerne. V vinogradih po zimi ni dela, živine ni toliko, da bi se ž njo celi dan ukvarjali; koliko ljudi dolgo zimo presedi, preleži — preleni brez posla. Tuintam gleda tudi glad v hišo, a nikjer ni kronice zaslužiti.

Zato pa je v polnem obsegu pritrditi besedam g. Ogorelca: poprimimo se košarstva, kateremu se pri nas še ni bati konkurence. Edini štajerski slovenski, državni učni zavod pri Sv. Barbari v Halozah naj bi postal podoben opisanemu v Val. Mez.; naj bi posredoval med konzumenti in producenti. Da bi se pa potrebni material ne naročeval drago iz drugih krajev, je pa predvsem obrniti največ pozornosti na domačo vrborejo. — Zima je blizu; kmetovalci, posestniki! Izpremenite svoje slabe, nerodovitne, močvirne zemlje v krasne vrbove nasade, ki povzročajo le malo dela, a prinašajo izvrstne dohooke. Zagotovim Vas, da boste stokrat lažje prodali vrbje, kot vino!

Z vprašanji v tej zadevi se smete obrniti na „državno učno delavnico pri Sv. Barbari“ (p. Ptuj), poznam tamošnjega vodja in vem, da vam radevolje ustreže ter vam celo potrebne sadike najboljših vrst preskrbi.

Z upom, da vendar katero oko obvisi na teh vrstah ter o tem kaj več razmislija — Vas iskreno pozdravlja

Ant. Blažek.

Sveže češplje pozimi. F. Corbič, vrtnar v Dubrovi, poroča v „Gärtnerische Rundschau“ to-le: Ko sem bil mlad, se nam je posrečilo ohraniti češplje sveže do Božiča na naslednji način: Pustili smo na nekaterih drevesih češplje kolikor mogoče dolgo časa, če je bilo vreme ugodno, do polovice novembra. Nato smo odrezali vejice, na katerih so visele češplje in privezali jih na kak drog tako, kakor se obeša grozdje, ki se hoče hraniti. Droge s češpljami smo obesili nato v 15 m globok vodnjak tako, da so bile vejice blizu vodne površine. Pretežna večina češpelj se je dobro ohranila in bile so okusne. — Dandanes se doseže ta namen gotovejše in lažje, ako se cele, neolupljene češplje opere, večkrat prebode s prišpičeno leseno trščico, dene v steklene vaze in nalije na nje šibko sladkorovo raztopino (1/8 kg sladkorja na

1 l vode). Nato naj se denejo vaze kakih 20 min. v gorko kopelj, da tekočina v vazih zavre in zavže potem vaze trdno, da ne bo mogel zrak v nje. Namesto sladkorove vode se nalije na češplje lahko čista voda. Na enak način se spravijo neolupljene razklane češplje. Češplje se operejo, razkoljejo in izdere se koščica. Denejo se na tesnem v vaze tako, da je zunanja stran češplje obrnjena navzgor.

Zakaj je meso vedno dražje? V našem spisu pod tem naslovom v zadnji številki, kateri spis smo posneli po nekem mariborskem klerikalnem listu in v dobri veri, da vsaj v tej zadevi klerikalci ne bodo lagali, nismo kontrolirali števil, smo našli, sedaj po natančnejšem pregledu sledeče gorostasne napake: V mesarski in živinski kupčiji zaposlenih oseb je ne 10.507, ampak 13.462. Ti ljudje zaslužijo na leto po 1200 K = 16.154.400 K. Torej se vsled teh režijskih stroškov podraži meso pri 412.765.000 kilogramih porabe ne za 20.6 vinarjev, ampak za ne čisto 4 vinarje. Svota vseh drugih tam navedenih režijskih stroškov pa je 21.297.272 kron, in ne 20.695.736 K. Celotna svota režije znaša torej 37.451.672 K, kar da na 1 kg preračunano še ne celo 9 (devet) vinarjev podražjenja, ne pa 41 vin.

Kaj delajo naši slovenski vojaki?

Zopet dogodki pri 87. pešpolku. Iz Pulja se poroča, da so aretirali tam nekega vojaka in ga odvedli v Trst, baje zato, ker so ga osumili, da je poročal časopisom o razmerah pri 87. pešpolku. V Trstu ga imajo še vedno zaprtega, dasi je odslužil svoja tri leta in bi že moral oditi na dopust. Radovedni smo, kaj se bo iz tega izleglo. Če mislijo vojaški gospodje, da nas bodo s tem sterorizirali, se silno motijo, kajti naših poročil ne bo konec, dokler se razmere pri 87. pešpolku temeljito ne odzdrave. Pravijo sicer, da se je zadnji čas vsled neke revizije marsikaj zboljšalo; kljub temu so nekatere točke še nepojasnjene in nerešene. Tako je n. pr. s tisto slamo pri 10. stotniji, o kateri smo poročali. Vojakom se je reklo, da je ukazal stotnik sam prodati tisto slamo. To je na vsak način čudno. Zakaj se slama kupuje in zakaj se potem prodaja? In če je že vojaščina kupčijski zavod, kar nam doslej res ni bilo znano, zakaj se izvršuje taka kupčija ponoči? Gospodje se vendar zelo motijo, če mislijo, da je to le interna stvar militarizma. Vojaške potrebsčine se kupujejo z denarjem davkoplačevalcev in žrtve, ki jih mora prebivalstvo, tudi najsiriomašnejše, doprinesati militarizmu, res niso male. Če se izvede take barantije kakor ta s slamo, ima torej javnost pravico zahtevati pojasnila. Teh večnih kasarnskih skrivnosti mora biti konec in militaristični gospodje se morajo odreči mnenju, da je vojaščina država nad državo. Omenili smo že, da je bila pri polku nekaka generalna revizija, pa bi bili tudi radovedni, kakšne uspehe je splodila. Doslej se ne opaža nič o njih. Dolgo pa ne bomo čakali. Če naše opombe res ne koristijo, bomo pa poskrbeli, da se zve še več in da se spravijo te razmere na debato tam, kjer bo prizadetim gospodom še manj ugodno.

Iz raznih slovanskih krajev.

v Nesrečen padeč otroka. Iz Trsta poročajo: Na grozovit način se je v torek ponesrečila 7 1/2 letna deklica Lukrecija Bozzetti, ki ima svoje starše na Reki, bila je pa zdaj pri svojih sorodnikih. Teta ji je dala steklenico ter jo poslala po mleko. Pred hišnimi durmi se je spodtaknila ter padla. Steklenica, katere ni izpustila, se je razbila. Košček te steklenice ji je prerazal žilo odvodnico v vratu. Pasanti so jo sicer prenesli v bližnjo lekarno, toda deklica je med potom izgubila toliko krvi, da je umrla.

V Podkloštru na Koroškem so pri občinskih volitvah v III. razredu zmagali okoliški Slovenci; tudi v drugem razredu so dobili par zastopnikov, v prvem razredu pa so zmagali «nemški» purgarji. Prvikrat je letos v III. razredu prodrla slovenska lista.

v Prebivalstvo Trsta. Statistični urad tržaškega magistrata izkazuje, da ima Trst 223.521 prebivalcev. 31. sept. 1900 je imel Trst 178.127 prebivalcev. V torej še ne celo deseti letih je naraslo prebivalstvo Trsta za 45.393 duš. Na vsak način velikanski napredek.

v Operacija srca. V petek ob polnoči je našla policija v neki puljski ulici nekega človeka, Cazzetti po imenu, kateri je imel v levo stran prsi zasajen dolg nož. Kakor se je pozneje doglalo, si je mož v pijanosti sam porinil nož v prsa. Policija je moža spravila takoj z rešilnim vozom v puljsko deželno bolnišnico. V bolnišnici je inspekcijski zdravnik takoj spoznal kritičen položaj raajenca. Ker se je konstatiralo, da je srce ra-

njeno, je dr. Craglietto takoj podvzel operacijo, katera je pod spretno roko imenovanega zdravnika dobro izpadla. Dr. Craglietto je ponesrečencu zašil s sedmimi šivi srce. Ranjenec se počuti po tako težki operaciji razmerno dobro. Zdravniki upajo, da bo okreval. To je bil prvi slučaj operacije srca v puljski deželni bolnišnici.

O ti krščanska ljubezen! V nedeljo 16. t. m. so v Rihemberku na Goriškem pokopali Sokola, ki je padel tako nesrečno, da je pozneje na ranah umrl. Rihemberški Sokoli so priredili nesrečnežu dostojen pogreb. A spreved se ni smel pomikati po glavnih ulicah Rihemberka, ker je tamošnje županstvo prepovedalo spreved po sredi vasi in zato so morali Sokola nositi po stranskih poteh! V svoji zagrizenosti je župan prepovedal mrliču, ki ni drugega zakrivil nego to, da je bil član Sokola, zadnjo pot po glavnih ulicah. Seveda v imenu katoliškega krščanstva! Baje tudi duhovnika ni bilo v sprevedu!

Orožnik usmrtil aretiranca. Na občinah pri Trstu je spomladi orožnik Lang, bivši kadet in skrajno fanatičen Nемеc, ustrelil nekega Resičca, ker se je ta hotel z begom odtegniti aretaciji. Zdaj je Lang zopet usmrtil nekega človeka. Aretiral ga je v Št. Lovrencu pri Pazinu in ga vklejenega gnal v Pazin. Vklejeni človek pač ni mogel orožniku ničesar storiti. Vendar ga je Lang na cesti z bajonetom tako zabodel, da je na licu mesta umrl. Lang je potem dal županu ključ od verige, češ, naj gre župan mrliču odklenit roke.

Akad. tehn. društvo „Triglav“ v Gradcu ma svoj peti redni občni zbor dne 24. vinotoka 1910 ob 8. uri zvečer v prostorih društva z običajnim vspeledom.

Razne novosti.

v Nesreča v rudniku. V Herne na (Vestfalskem) se je 17. t. m. popoldne utrgala vrv vzpenjače v Shamrock-Schachtu I. V vspenjači je bilo 30—35 rudarjev. Trije rudarji so našli smrt, 9 jih je težko ranjenih, mnogo pa lahke.

v Zavarovanje psov. V Frankobrodu so osnovali „Delniško društvo za zavarovanje psov“. — Društvo sprejema zavarovanje psov za vsoto nad 50 mark. Tako v Frankobrodu. Pri nas pa niso še niti ljudje zavarovani proti nezgodam in ponesrečenju.

v Lovsko razstavo na Dunaju je obiskalo okrog dva in pol milijona obiskovalcev. Od leta 1880. je bilo v Avstriji sedem lovskih razstav. Jubilejsko razstavo leta 1898. je bilo obiskalo 2.300.000 oseb. Najboljše je bila obiskana razstava leta 1873., katero je obiskalo nekoliko manj kot tri milijone oseb.

Aretirani trgovci z dekleti. V Katovicu so zaprli več trgovcev z dekleti, med njimi tudi nekega Danajčana z imenom Klinger. Klinger je priznal, da obstoji cela družba v Avstriji in Nemčiji, ki je dajala dekleta v ameriške hiše. Klinger je lastnik več takih hiš za dekleta v Južni Ameriki.

Listnica uredništva.

Dramlje: To smo vendar že v glavnih potezah imeli. Da bi ga pa v vsaki številki česali, pa res ne zasluži. — Vojniški potovalec: Stvar je nejasna in ne vemo, na koga cikate. Če želite, da se v primeri obliki objavi, nam zadevo razložite, bodisi osebno pri nas v uredništvu, bodisi pismeno. — Št. Lovrenc v Prožinu: Zadeva je vendarle premalenkostna. Na tak način ne dosežemo nikakih uspehov. Zdravi, pa kaj drugega! Obriž: Kakor vidite, imamo drugi obširnejši dopis o isti zadevi. Zdravi!

Ne hvali se da znaš

na različne načine pripravljati Pekatele, ker knjiga, ki jo na zahtevo dobiš zastonj pri Prvi kranjski tovarni testenin v Il. Bistrici, te pouči, da ne znaš še vsega.

Loterijske številke.

Gradec, 15. oktobra 1910: 35, 33, 6, 3, 60.
Dunaj, " " " 5, 2, 58, 89, 47.

Posojilnica v Mariboru

podeli za šolsko leto 1910/11 obiskovalcu kmetijske šole v Št. Jurju ob južni železnici podporo v znesku po 280 kron.

Upoštevalo se bode le prošnjike-sinove kmetijskih starišev, slovenske narodnosti iz mariborskega okraja.

Prošnje za to podporo, obložene s krstnim listom, spričevalom uboštva in spričevalom zadnjega šolskega leta je vložiti do 21. t. m. pri posojilnici v Mariboru.

V MARIBORU, 4. vinotoka 1910.

Kovaškega učenca

sprejme takoj **Janez Steblovnik**, kovaški mojster v Šmartnu, p. Rečica na Paki.
245 8-1

Edina slovenska kislava voda Tolstovrška slatina

je po zdravniških strokovnjakih priznana med najboljšimi planinskimi kislimi vodami, je

izborna zdravilo

za katere v grlu, pljučih, želodcu in črevesih, za želodčni krč, zaprtje, boleznii v ledvicah in mehurju ter pospešuje tek in prebavo. Tolstovrška slatina ni le izborna zdravilna, temveč je tudi osvežujoča 550 8-3

namizna kislava voda.

Odklikovana je bila na mednarodni razstavi v Inomestu 1896. leta in na higijenični razstavi na Dunaju 1899. leta.

Naroča se pri **oskrbništvu Tolstovrške slatine** pošta **Guštanj** (Koroško), kjer se dobe tudi ceniki in prospekti.

Del čistih dohodkov gre v narodne namene.

Slovenci! Svoji k svojim! Zahtevajte povsod le Tolstovrško slatino! Vsaka slovenska gostilna naj ima le edino slovensko kislavo vodo.

Trgovci!

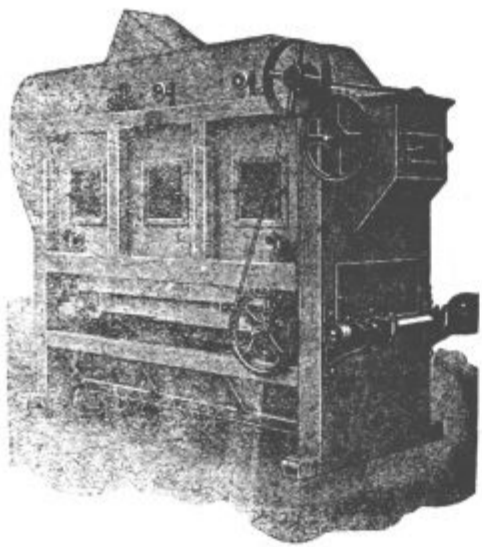
Ne pustim potovati ker preveč stane, pač pa prodajam po ceni ker ne pustim potovati. — Obrnite se torej pisмено ali osebno in zahtevajte vzorčne pošiljke **narodna veletrgovska hiša**

R. STERMECKI v Celju.

IOS. ČRETNIK

izdelovatelj umetnih mlinov in žag, kakor tudi mlinov za rabo na roko, z gepljem, vodno in parno silo v Št. Jurju ob juž. žel.

Krasne reference!

Krasne reference!

Izdelujem načrte, proračune in prošnje za stavbena dovoljenja brezplačno.

Zaradi

preselitve trgovine

se proda vsa zaloga blaga po **po nižanih cenah.**
Fani Peteln, Novacerkev pri Celju.

Škodovati

Vam ne more, ako pišete takoj po nove vzorce od ženkega ali moškega blaga, katere razpošilja proti vrnitvi franko **narodna veletrgovska hiša**

R. STERMECKI v Celju.

Širite „Narodni List!“

Nagrobne križe

in **svetilke**

v veliki izberi, nadalje peči, štedilnike in kurilne opreme priporoča

Peter Majdič, veletrgovina „Merkur“, Celje.

L. 1911

Ne odlagajte z naročili

na reklamne koledarje za l. 1911, ker so pozneje navadno vse najlepše številke razprodane. — Zahtevajte vzorce v Zvezni trgovini v Celju, katere Vam pošljemo franko proti franko vrnitvi.

L. 1911

Iv. Jax & sin, Ljubljana

386 52-21

Dunajska cesta šte. 17

Priporočata svojo bogato zalogo

šivalnih strojev

za rodbino in obrt.

Pisalni stroji „Adler“.

Vozna kolesa.

Ceniki zastonj in franko.

297 — 30

Šubičeva slika

Franceta Prešerna

ter Groharjev

∴ Primož Trubar ∴

v okvirju ali brez okvirja se dobita v **Zvezni trgovini v Celju**. Velika zaloga najrazličnejših svetih in modernih slik. Portreti slavnih pisateljev, muzikov itd. Ceniki na zahtevo franko.

Poštne hran. račun št. 54.366.

— Telefon št. 48. —

Najboljša prilika za sigurno štedenje je plodonosno vlaganje gotovine pri denarnih zavodih, ki nudijo najugodnejše pogoje.

„LASTNI DOM“

registrovana kreditna in stavbena zadruga z omejeno zavezo v Gaberju pri Celju

Pisarna je v Celju, Rotovške ulice št. 12

sprejema hranilne vloge od vsakega, je član zadruga ali ne, na tekoči račun ali na hranilne (vložne) knjižice in jih obrestuje letno po

pet od sto (5%)

Urada se vsak dan razun nedelj in praznikov od 8.—12. ure dopoldne.

Hranilne knjižice drugih denarnih zavodov sprejema kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo. — Rentni davek plačuje zadruga in ga ne odteguje vlagateljem tako da dobijo na leto celih 5 K od naloženih 100 K. — Posojila daje proti 6% obrestovanju na osebni kredit, proti zastavljenju vrednotic, dragocenosti ali nepremičnin na menice ali dolžna pisma. — Odplačuje se na račun glavnice in obresti v mesečnih ali v posebej dogovorjenih četrt — oziroma polletnih obrčkih

Adolf Bursik

čevljar v Celju, poleg kapucinskega mosta

izdeluje vse različne vrste obutal v modernih fazonah in po solidnih cenah. V zalogi ima tudi zgoto vlijene obutev.

Gramofon za 3 K

na mesec dobi lahko vsakdo s 6 ploščami in 200 iglami vred za 36 K; gramofon je izvrsten, torej nobena igrača; jamstvo 2 leti. Ravnokar so izšle **nove** velike slovenske plošče, komad po 3 K; istotam se dobijo nove plošče od 2 K do 6 K ter najboljše igle 1000 po 1'80, 2 in 3 K, kakor tudi vsi večji gramofoni po jako znižanih cenah; stari gramofoni in drugi godbeni automati se zamenjajo za nove gramofone. Za 4 stare plošče damo eno novo. — Prosimo zahtevajte cenike.

Zinauer & Co., Sv. Jakob v Slov. gor.

Najboljši češki nakupni vir.

Ceno posteljno perje:
1 kg sivega, dobrega, puljenega 2 K; boljšega 2 K 40 h; prima polbelega 2 K 80 h; belega 4 K; belega, puhastega 5 K 10 h; 1 kg velečnega, snežnobelega, puljenega 6 K 40 h; 8 K; 1 kg puha, sivega 6 K; 7 K; belega, črnega 10 K, najfinjši prsi puh 12 K. — Kdor vzame 5 kg. dobi franko.

Zgotovljene postelje

Iz gostonitega rdečega; modrega, belega ali rumenega nanjinga, pernica, 180 cm dolga, 120 cm široka, s 2 zglavniki, vsak 80 cm dolg, 60 cm širok, napoljen s novim, sivim, jako stanovitnim puhastim posteljnim perjem 16 K; napol puh 20 K; puh 24 K; same pernice po 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; zglavniki 2 K, 3 K 50 h, 4 K. — Pernice 200 cm dolge, 70 cm široke K 13—, 14.70, 17.80 in 21—; zglavniki 90 cm dolgi, 70 cm široki K 4.50, 5.20, 5.70; podpernica iz močnega rižastega gradina. Razpošiljanje po povzetju od 12 K naprej franko. Dovoljeno je vzeti nazaj ali zamenjati franko. Za neugajoče se povrne denar. — Cenovnik zaštonj in franko. 456 50-11

S. Benisch, Deschenitz, šte. 773, Šumava, Češko.

Na debelo!

Priporoča se

Na drobno!

edina narodna trgovina

galanterijskega, norimberškega in modnega blaga, kakor tudi nagrobnih vencev ter igrač

Celje Prica & Kramar Celje

Graška in Krožna ulica.

511 35-14

Zvezna tiskarna

izvršuje vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela, kakor: zavitke, račune, vabila, lepake, letake itd.

Rafael Salmič

trgovina z urami in zlatnino v „Narodnem domu“ v Celju.

Velika izber **novosti**, zlatih in srebrnih verižic, priveskov, dolgih zaponk, zapestnic, uhanov, prstanov, gospodskih in damskih ur, nastavkov, jedilnih sprav, predmetov v novem srebru, optičnih predmetov i. t. d. Naročite cenike. Postrežba točna in solidna.

Nagrobne vence

v različnih velikostih in cenah s trakovi in brez trakov ima v zalogi

Zvezna trgovina
v Celju.

Naročila se izvršujejo z obratno pošto. — Brzojavni naslov:

Zvezna trgovina, Celje.

Winko Kukovec

stavbeni podjetnik in tesarski mojster,
lastnik parne žage na Lavi pri Celju
== prevzame vsakovrstna ==

61 50-39

stavbena zlasti tesarska dela.